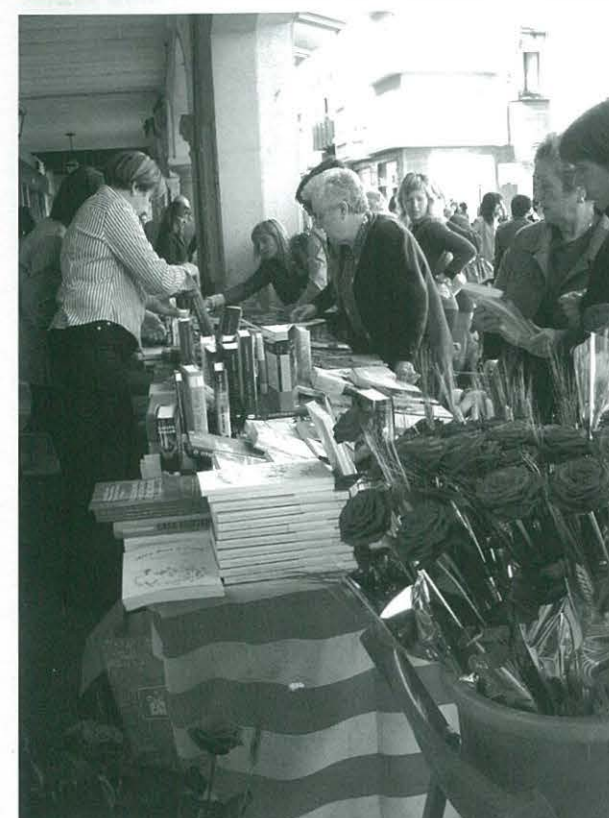

<p>Pastisseria RAGA Major, 105 - Telèfon 977 72 03 53 ULLDECONA</p>	<p>ADMINISTRACIÓ DE LOTERIES Carolina Borrell Subirats Major, 51 - Tel. 977 72 07 20 - ULLDECONA</p>	<p>Video-Foto MILLAN EUROCHROM - Laboratori Fotogràfic Distribuidor Videos JVC Avgda. Ramon Salomón, 19 - Tel. 977 57 32 15 ULLDECONA</p>
<p>COOPERATIVA AGRÍCOLA D'ULLDECONA, S.C.C.R.L. OLI VERGE D'OLIVA ACOMONT Vendes: Major, 175 - Tel. 977 72 00 07 ULLDECONA</p>	<p>l'Antic Molí Restaurant OOO Ctra. Ulldecona a La Sénia, km. 10 Tel. 977 57 08 93 - Mòbil 661 535 187 - BARRI CASTELL (Ulldecona)</p>	<p>Mobles A R N A U Sant Lluc, 12 - Major, 82 Tel. 977 72 03 58 ULLDECONA</p>
<p>R. GRAU® FERRETERIA INDUSTRIAL I DOMÈSTICA Guifré, 13 - Tel. 977 720 687 - Magatzem: Ctra. Tortosa, s/n. Tel. 977 720 620 - Fax 977 721 115 43550 ULLDECONA (Tarragona)</p>	<p>JMS ELECTRODOMÈSTICS, C.B. c/. major, 153 - tel./fax 977 72 06 38 - 43550 ulldecona (tarragona) e-mail: jmselect@tinet.org</p>	<p>FINQUES 10 Més de 30 anys dins del món immobiliari Tel. 977 57 31 36 agilitat i gestió immobiliària ULLDECONA</p>
<p>Olga, s.l. Carnisseria AQUÍ BONA CARNI! c/ Major, n° 160 Tel. 977 72 04 64 43550 Ulldecona - TARRAGONA e-mail: carniceriaolga@eresmas.com</p>	<p>FUSTERIA ENRIQUE BOSCH MARTÍ Avgda. Escolles, 5 - Tel. 977 72 11 37 ULLDECONA</p>	<p>RESTAURANT - HOTEL Bon Lloc Antigua Ctra. Vinaroz, s/n. Tels. 977 72 02 09 - 977 57 30 16</p>
<p>SOLISAN, S.L. Agente de Seguros MAPFRE C/. Sant Antoni, 28 - Tel. 977 57 34 16 43550 ULLDECONA (Tarragona)</p>	<p>INSTITUT DE BELLESA fes goig C/. Sant Pasqual, 43 - Tel. 977 72 12 82 43550 ULLDECONA</p>	<p>QA SAUCH-VILADOT, S.L. Agents d'Assegurances Assessors i Gestors C/. Mestre Hierro, 5 - Tel./Fax 977 72 00 48 43550 ULLDECONA (Tarragona)</p>
<p>BLOC PAPERERIA i REGALS Calvari, 52 Tel. 977 72 04 67 ULLDECONA</p>	<p>Col·laboració</p>	<p>Forn de pa J. CASOLA C/. Murada de Dalt, 37 - Tel. 977 72 08 24 - ULLDECONA</p>

XXXVI Concurs Literari Sant Jordi

Diada de Sant Jordi 2008

ÍNDIX

- Editorial 2
- Activitats del CCR 3
- Assemblea General Ordinària de la Federació de Grups Amateurs de Teatre de Catalunya 4
- La nostra Pubilla 5
- Oda al calmant Nofre 6-7
- Socis d'Honor del CCR 2008 8-10
- Contes d'Andrea, la besàvia de Vicenta Calduch 11-12
- Novetats filatèliques 13-14
- Gastronomia - Racó poètic..... 15

Fundat l'any 1947

EDITAT AMB LA COL-LABORACIÓ
DE LA
DIPUTACIÓ DE TARRAGONA

DIRECTOR:

Juan José Sans Forcadell

CONSELL DE REDACCIÓ:

Josep Lluís Cabañas Vidal

Lluc Fernández Tomàs

Enriqueta Sales Ferré

Jordi Reverté Vergés

Mª Cinta Caballer Meseguer

Carmen Àvila Terzi

DIBUIXOS:

Joan Riba Costes

NOTES:

- El Consell de Redacció agraeix totes les col·laboracions, però es reserva el dret de la seva publicació.
- Aquesta revista, no es fa responsable de les publicacions que no vagin signades pel Consell de Redacció.
- L'exclusiva responsabilitat del text publicat ve indentificat per la seva firma.

Edita:

CENTRE CULTURAL RECREATIU D'ULLDECONA
C.I.F. G - 43103332
Major, 147, 1r. - Apartat Correus 52
Tel. 977 72 11 66 - 43550 ULLDECONA
D.L.: T. 1.227 - 1982

Imprimeix:

gràfiques montsia
C/. Migdia, 9 - Tel./Fax 977 57 31 60
43550 ULLDECONA (Tarragona)
e-mail: graf.montsia@terra.es

Editorial

El passat mes de maig ha estat molt intens per la gran quantitat d'activitats que hem realitzat. Els dies 3 i 4 vam assistir a la mostra de teatre de Pineda de Mar en la que vam presenciar obres de teatre amb una gran qualitat artística. Algunes d'aquestes obres la podem veure a les properes Jornades de Teatre. També hem tingut algunes representacions per les nostres terres: l'Ametlla de Mar, Roquetes i Jesús i estem pendents d'algunes més.

El passat 1 de juny, dins de les Jornades de Cultura Catalana que organitza l'Ajuntament, hem celebrat la Diada del Soci, que tradicionalment venim fent any rere any obsequiant d'alguna manera als socis més antics. Aprofitant també aquest acte es van repartir els premis als participants del XXXVI Concurs Literari de Sant Jordi i posterior presentació de la nostra pubilla Maria Fuentes, que ens representarà a les properes Festes Majors.

Estem preparant també la revetlla de Sant Joan: la revetlla, el repartiment de coca i moscatell, la ballada de sardanes...

Esperem que a la propera revista us puguem informar de com està la nova seu del CCR.

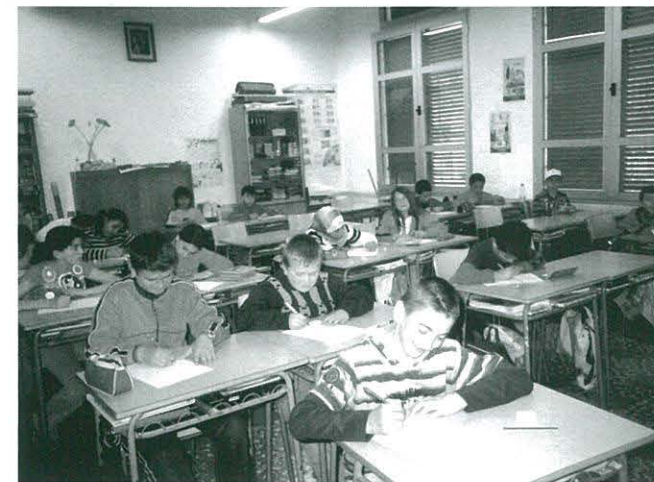
JUANJO SANS FORCADELL
President

ACTIVITATS DEL CENTRE CULTURAL RECREATIU

CONCURS LITERARI SANT JORDI 2008

Com cada any hem convocat el Premi Literari de Sant Jordi amb diferents categories segons l'edat dels escriptors. Cada cop tenim més participants. El dia 1 de juny, en la celebració de la Diada del Soci es donaran a conèixer els noms dels guanyadors. El CCR agraeix des de la seva Revista la participació dels afeccionats a l'escriptura.

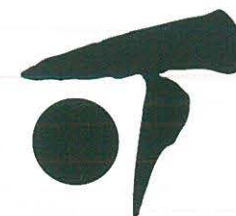
GRUP DE TEATRE

El Grup de teatre ha anat a representar l'obra "Estudiant ros" que ha preparat sota la direcció de Pere Sans; a l'Ametlla de Mar, a Jesús i a Roquetes.

També ha assistit a l'Assemblea General 2008, acte sobre el qual trobareu un escrit i algunes fotografies en aquest número de la Revista.

Dagoll Dagom amb l'obra "Bosc endins"

Caixa Tarragona

Assemblea General Ordinària de la Federació de Grups Amateurs de Teatre de Catalunya

El passat dia 5 d'abril de 2008 es va celebrar l'Assemblea General Ordinària de la Federació de Grups Amateurs de Teatre de Catalunya a Barcelona. A l'esmentada assemblea va assistir una representació de la secció de teatre del Centre Cultural Recreatiu d'Uldecona junt amb altres grups de teatre de la comarca.

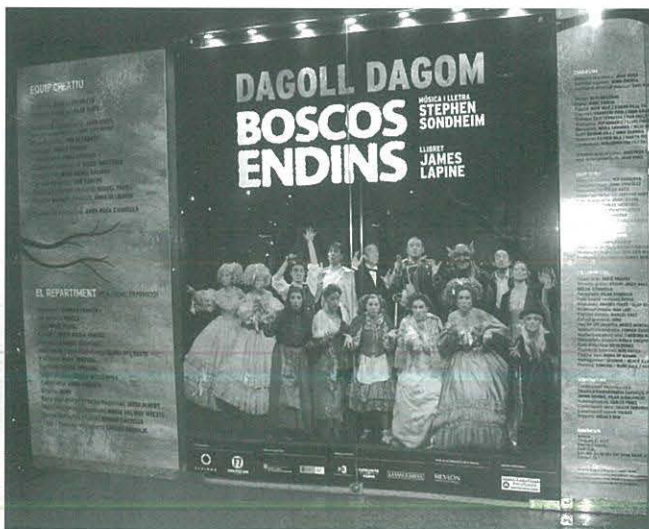
A les vuit del matí, sortida des d'Uldecona amb autobús en direcció a Barcelona, on es va arribar passades les onze. Després, temps lliure fins l'hora d'inici de l'assemblea. Cap a les quatre i mitja de la tarda, al local del Museu d'Història de Catalunya es va iniciar l'assemblea 2008, amb la lectura de l'acta de l'assemblea general de l'any 2007 que fou aprovada per unanimitat. Tot seguit es tractaren la resta de punts de l'ordre del dia els quals també foren aprovats.

Una vegada concloua l'assemblea, ens van oferir un pica-pica, tras el qual ens vam traslladar al teatre Victòria per assistir a la representació nocturna del musical "Bosc endins" de Dagoll Dagom. Tal com diu el director de l'obra, Joan Lluís Bozzo, "entrellaçant històries i personatges dels contes fantàstics de tots els temps, Sondheim i Lapine creen un nou conte, un conte de contes, on el talent musical i literari s'uneixen per oferir una bella lliçó sobre el difícil trànsit de la infància a la maduresa i la necessitat de buscar, "Bosc endins", el camí cap a la felicitat".

L'actuació del quadre d'actors fou magnífica, essent força aplaudida al llarg i final de la representació.

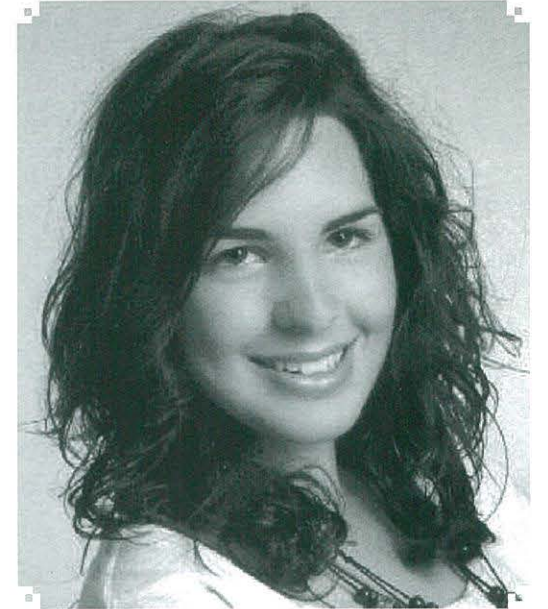
A la finalització de l'espectacle, vam emprendre viatge de tornada, arribant cap a les quatre de la matinada. En resum, un dia llarg, intens i molt agradable.

J.L.C.

Maria Fuentes Àvila,

Pubilla del CCR 2008

Hem fet una entrevista a la nostra pubilla d'enguany per que tots la puguem conèixer un poquet millor.

1.- Quants anys tens, Maria?

Actualment en tinc 16, però el dia 1 de juny en faré 17. O sigui que quan es faci l'elecció de la Reina serà el meu aniversari.

2.- A què et dediques?

Estudio primer de batxillerat a l'Institut d'Uldecona en la branca d'humanitats.

3.- Quines altres coses t'agrada fer?

M'encanta cantar, de fet em sento especial quan ho faig, també ballar i abans tocava el piano, però no se'm donava massa bé i ho vaig deixar (diu rient).

I escriure contes també m'agrada perquè per a aquestes coses "tinc el cap bastant ple de pardalets" (torna a riure).

4.- Què vas sentir quan et van dir si volies ser la Pubilla del CCR?

Què fort: jo, pubilla!!! Vaig sentir una il·lusió molt gran, perquè sempre m'ha agradat presentar-me als concursos de Sant Jordi del CCR i els meus pares sempre han estat vinculats amb aquesta entitat.

5.- Quina relació tens amb aquesta entitat?

Em sembla que en formo part des que era petita, i m'agrada perquè per ser-ho he guanyat algun que altre accèssit que sempre és una alegria quan et presentes a algun concurs. A més, quan era menudeta m'agradava ajudar a vendre llibres en la paradeta del Centro per Sant Jordi. Xalava molt jugant a ser venedora!

6.- Com et prepares per les Festes?

Amb una il·lusió indescriptible. De fet, aquest curs se m'està fent etern, tinc unes ganes que sigue estiu i arriben les festes que em moro!

7.- Quin acte és el que et fa més il·lusió?

El dia 1 de juny en la celebració de la Diada del Soci, em presentaran com la pubilla d'enguany. I el dia 23 encendré la foguerada de Sant Joan... Tot això abans de començar les Festes!

Després... tots els que m'hagi de posar el vestit i estar amb els amics. El dia del Pregó és emocionant per tot el que representa. Però tots els espero amb moltes ganes perquè enguany els podré viure d'una manera especial.

8.- Vols dir alguna cosa més als lectors de la nostra revista?

Que s'anime molta gent a venir a les festes d'Uldecona que s'ho passaran molt bé!

Moltes gràcies i enhorabona, Maria!

ODA AL CALMANT NOFRE (...del meu diari)

Continua la memòria històrica

Però abans, uns moments de publicitat.

¡Anís Nofre, vaya anís!

¡Calmante Nofre, la bebida del país!

¡Coñac Torero, un coñac para caballero!

Per començar vos he de dir que Manuel Cucala (lo "tio" Cucala, o sigue, mon pare) conreava les vinyes del Mas del Pi, d'on sortia tota la verema que es collia per a les destil·leries Nofre. L'extensió de les vinyes arribava des d'Alcanar fins travessar la carretera de Vinaròs, cap a Ulldecona vorejant lo riu Sènia. Lo meu pare era d'Alcalà de Xivert (d'aquí la meua veneta valenciana). A Alcalà los conreus per excel·lència eren (si encara no ho són ara) lo raïm, les ametlles i els préssecs. Tot conreus de secà degut a la poca aigua que tenien.

Lo tio Manuel Cucala

Entre finals de setembre i primers d'octubre, ben entrada la tardor, arribava lo temps de la verema. És en aquesta temporada quan mon pare amb el seu inseparable *Careto*, un cavall bretó, començava la campanya pujant i baixant a les vinyes a tota la colla de dones i homes treballadors. Així és com començava la feina de la verema. Este raïm tant bo es portava a la fàbrica (actualment el bar La Lluna) on es trobava lo tio Pepet (Pepito Chillida), també una gran perso-

na. Pepet no podia realitzar algunes tasques degut a una minusvalia però tenia al seu costat a la tia Joaquineta, la seua dona i tots dos portaven amb molta dignitat tota la feina de trepitjar lo raïm, separar la brisa (gra del raïm) i la pell. Després aquestes (la brisa i la pell) servirien de combustible per a les calderes de la destil·leria. Una vegada feta aquesta feina, lo vi era transportat amb un carro on hi cabien dos bocois per *Careto* i mon pare fins a la destil·leria. Aquesta es trobava al carrer Major, a la seva entrada per Vinaròs on, encara ara, s'hi conserva la inscripció de la façana. Allà treballava un altre gran personatge: lo tio Mollà (José Mollà). Com lo meu pare, ell també era valencià. Era l'encarregat d'elaborar totes aquestes begudes que tothom coneixem i trobem a faltar. D'entre tots els productes, lo Calmant era el licor per excel·lència; és per això que avui el volem

Lo tio Pepet Chillida

copiar i treure lo mateix sabor i la mateixa qualitat i, personalment, veig molt difícil que es torni a fer possible. Per què? Us ho explicaré. Aquests "ingredients" que elaboraven els productes Nofre eren únics i ja no són amb nosaltres. Tots tres eren la matèria primera de tot, s'hi dedicaven amb cos i ànima posant tot lo carinyo i sacrifici per a fer la seua feina. No coneixien hores de descans ni dies de festa i tant si feia fred com calor el treball no cessava. Encara recordo alguna que d'altra vegada que sentíem per la nit cops a la porta.

Joan, nét del tio Pepet, assegut damunt d'un bocoi

José Mollà "lo tio Mollà"

Era lo tio Mollà que cridava:

- Manuel, que no tinc brisa per a les calderes!

Mon pare sense renegar es vestia. Arribava a la fàbrica i feia el mateix en lo tio Pepet, després, enganxava a *Careto* al carro i, al cap d'una estona, ja se sentien trontollar les rodes del carro i les xafades de les potes del cavall pel carrer Major. Lo meu pare, com plovia, portava un sac a sobre en forma de caputxa i *Careto* també anava ben tapadet. Ells eren lo cordó umbilical entre la fàbrica i la destil·leria. Els tres, bueno, quatre (*Careto* també comptava) formaven un bon equip.

Compreneu ara perquè mai podrà ser lo Calmant Nofre com abans? Però jo us animo a que ho seguiu intentant i us demanaria que no oblidéssiu mai a aquestes tres persones que durant tants d'anys ho van fer possible. Ells, quasi *sense saber fer la "o" en un canut*, eren degans de l'enologia. Que qui els va donar aquesta llicenciatura? Pos, la millor universitat que hi ha: la vida, l'esforç i el treball. Avui dia encara queden persones amb aquest tarannà. Però us puc assegurar que són una espècie en perill d'extinció i són un exemple a seguir. Jo sempre me'n recordaré d'ells.

A tu pare, gràcies per haver segut i ser encara lo meu particular i carinyós "Tio Canya".

... I, aquests són els ingredients especials per a fer un bon CALMANT.

Agraïments a les persones que ens han deixat la botella original per a poder reproduir-la i les fotografies.

MERCÈ CUCALA

Soci d'Honor del CCR 2008

BATISTE MUÑOZ QUEROL

(Carnet de Soci número 34)

1.- Què va sentir quan li van comunicar que havia estat elegit soci d'honor del CCR?

Quan m'ho van dir vaig vore el ràpid que passa el temps: cinquanta anys, mig segle, que som socis del Centre Cultural! T'adones que la vida és una bufada. Per l'altra banda vaig sentir molta satisfacció i agraïment de vore que aquesta entitat, no sols porta una activitat cultural important, sinó que a més es recorda de la gent que fa uns quants anys vam aportar el nostre granet d'arena a l'activitat del CCR.

2.- Quan va començar la seva relació amb el Centre Cultural Recreatiu?

Com a soci fa cinquanta anys. Quan ja devia ser soci, o potser encara no, va morir un capellà que es deia Mn. Julio, (ja fa molts anys i poca gent el recordarà), van vindre un seguit de vicaris nous per ajudar Mn. Llorenç i, un d'ells, Mn. Mampel, va portar una activitat d'espeleologia amb un grupet prou nombrós i vam visitar pràcticament totes les coves i avencs del terme municipal. Va vindre també una agrupació de Barcelona, molt ben equipada i així vam poder estar una bona temporada. Es va acabar perquè no vam trobar res especialment interessant.

Després vaig ser secretari i participava en algunes altres activitats.

3.- Quins records especials guarda dels primers anys al CCR?

Podriem dir que la relació amb l'entitat és de gairebé tota la vida. Quan érem xiquets els diumenges ens feien anar al Rosari a les tres de la tarda, després de dinar per tenir-nos controlats una estona; i després anàvem a comprar-nos el sidral i el puro negre, les "xuxes" de la nostra època, i a les activitats que es feien al local del

CCR, que estava al segon pis, entrant pel carrer de "l'Embut" i donava al carrer Major. Jugàvem per l'escalinata, que recordo molt gran, mentre assajaven els del grup de teatre. De quan en quan també ens feien callar, també. Així que amb el CCR hi hem tingut relació tota la vida.

4.- Algun membre de la seva família segueix la tradició i participa en les activitats del CCR?

Jo tinc una filla i un fill; però ja sabeu que hem estat uns anys vivint fora d'Ulldecona i per això no estan massa vinculats amb el CCR. El net més gran, fill de la meua filla, viu fora, i el menuts, fills del meu fill, són molt jovenets, tenen quatre i dos anys. Però segur que tan prompte puguem participaran en el concursos de dibuix i en el literari de Sant Jordi. Ja es veu que té aficions culturals, però haurem d'esperar un temps.

5.- Quina faceta del CCR li agrada més?

Crec que actualment les Jornades de teatre és l'activitat que sobresurt més. Voldria destacar el nivell alt de les Jornades, i reconèixer l'esforç que costa i el treball que s'ha fet i es fa al llarg d'aquests anys. Per això s'obté el bon resultat. Ja he dit que quan jo era menut es preparaven obres teatrals i a aquell local ja hi havia un escenari. L'activitat teatral sempre ha sigut consubstancial al CCR.

Que quede clar que totes les activitats tenen el seu mèrit. La festivitat de Sant Antoni i altres aspectes tradicionals i populars s'han mantingut però sense la feina del CCR la gent jove no les coneixeria i s'anirien perdent costums que estan viues des de fa cinquanta, cent o ves a saber quants anys.

6.- Té algun suggeriment per fer al CCR?

Em penso que no. Perquè les persones responsables d'organitzar les diferents activitats ho estan fent molt bé i saben tot el que està de moda avui dia i atreu al públic.

Per això els animo a continuar amb tot l'interès i entusiasme amb què ho fan fins ara i que facin possible que la joventut agarre el testimoni i s'anime a continuar endavant amb aquesta tasca.

7.- Voldria afegir alguna cosa més?

Agrair-vos l'atenció que heu tingut amb mi i amb tots aquells socis que un dia vam disfrutar i vam formar part del CCR exterioritzant els nostres sentiments i vam fer possibles les nostres inquietuds. Penso que és un detall molt bonic amb les persones que fa mig segle, de forma més activa que ara, vam fer possible el CCR. Per nosaltres és un gran orgull i honor.

Soci d'Honor del CCR 2008

CÁNDIDO MUÑOZ QUEROL

1.- Què va sentir quan li van comunicar que havia estat elegit soci d'honor del CCR?

Vaig sentir una gran alegria, però, de veritat, penso que és una distinció immerescuda perquè no he sigut més que un simple granet d'arena en la gran obra del Centre Cultural.

2.- Quan va començar la seva relació amb el Centre Cultural Recreatiu?

Fa molts anys. Crec que sóc el soci número quaranta-cinc. L'altre dia vaig trobar el meu carnet. Vam començar fent teatre al local que hi havia dalt de l'Esport.

3.- Quins records especials guarda dels primers anys al CCR?

Recordo especialment que vaig sortir a moltes obres de teatre. I això era molt bo perquè m'agradava i a més a més et permetia conèixer millor gent del poble i tractant-nos fèiem molt bones amistats. Encara que

el poble no és massa gran i ens coneixem tots, amb el teatre ens podem unir encara més.

4.- Algun membre de la seva família segueix la tradició i participa en les activitats del CCR?

He participat tots en un moment o altre, però ara mateix no fem res especial.

5.- Quina faceta del Centre Cultural li agrada més?

El teatre. Ja he dit que he sortit i he participat molt. I una altre aspecte molt bo que té el teatre és que al llarg d'aquests anys tots ens hem acostumat a respectar el que es fa, hem après també a fer de públic i a saber valorar l'esforç que fan, no només els actors sinó també la feina dels que estan darrere, que en són molts. Tot això és cultura.

6.- Té algun suggeriment per fer al CCR?

Crec que porten a terme moltes activitats i el fet que sigue una entitat que aguanta tants anys ja demostra que la tasca que fan és la que han de fer. No és fàcil mantenir-se tant de temps al peu del canó.

També m'agrada la neutralitat de l'entitat que sap mantenir-se al marge d'idees polítiques i està oberta a tothom.

7.- Voldria afegir alguna cosa més?

Sí. Voldria animar tota esta gent per a que segueixi amb ganes de treballar per a que el Centre estigui a l'altura que està i que poguéssim gaudir tots si Déu ens dona molta salut per viure totes les activitats que ens ofereix el CCR.

PROGRAMES, REVISTES
TARIFES DE PREUS, CATÀLEGS,
ALBARANS, FACTURES
I TOT TIPUS D'IMPRESSOS
COMERCIALS I PUBLICITARIS.
PAPER FOTOCOPIADORA.

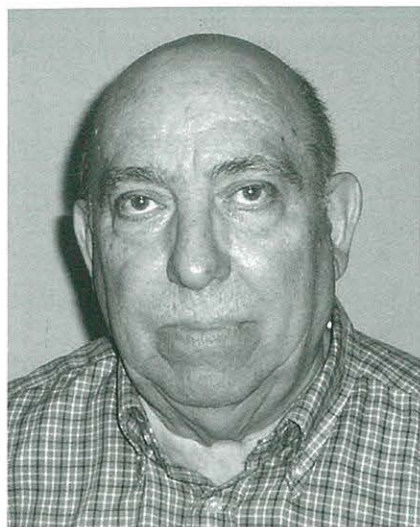

gràfiques
montsià

C/. Migdia, 9 - Tel./Fax 977 57 31 60
43550 ULLDECONA (Tarragona)

E-mail: graf.montsia@terra.es

Soci d'Honor del CCR 2008

CIPRIANO MILLÁN

1.- Què va sentir quan li van comunicar que havia estat elegit soci d'honor del CCR?

Jo sabia que es feia homenatge cada any als socis més antics, però em va agafar per sorpresa que ja em toqués a mi. Vaig tenir una alegria però penso que qui més s'ho mereix sou els que porteu endavant les activitats. Al fi i al cap els socis som els que gaudim de la vostra feina.

2.- Gràcies! Quan va començar la seva relació amb el Centre Cultural Recreatiu?

Ja parlem de fa molts anys. Abans de fer la mili, tenia amics que en formaven part. Jo no participava en el teatre com feien ells, però em va atreure el caràcter cultural en temes com la filatèlia, la fotografia, etc., i em van animar a formar-ne part.

3.- Quins records especials guarda dels primers anys al CCR?

Recordo que quan arribaven les festes es feien exposicions de filatèlia i concursos nacionals de fotografia amb la que jo sempre he estat relacionat. També estava dins de grups d'aeromodelisme i se'n feien exposicions molt interessants.

4.- Algun membre de la seva família segueix la tradició i participa en les activitats del CCR?

En activitats concretes, no. Però assistim a les representacions de les Jornades, a la Festa de Sant Antoni, etc.

5.- Quina faceta del Centre Cultural li agrada més?

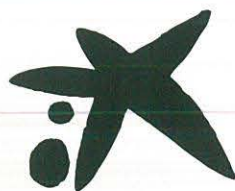
M'agrada tot el que està relacionat amb la cultura. Penso que és bo per a tothom i, per tant, para mi també. Però, de manera especial, les exposicions de fotografia.

6.- Té algun suggeriment per fer al CCR?

Que continueu com hasta ara. Que procureu tenir gent jove dins per a que no es perdi l'entitat.

7.- Voldria afegir alguna cosa més?

Avui dia estem tots molt ocupats i és molt difícil trobar gent voluntària que s'encarregue de portar endavant entitats com la vostra. Per això us animo un cop més a continuar com ho esteu fent. De moment la iniciativa que porteu, funciona. O sigui que endavant!

CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS DE BARCELONA

CONTES D'ANDREA, LA BESÀVIA DE VICENTA CALDUCH

MANRUELLA

Cuentos que le contaba a Vicenta Calduch Garrit su bisabuela Andrea.

Había una vez un hombre viudo muy rico que tenía una hija pequeña llamada Manruella. La maestra de la niña quería casarse con el padre de Manruella y, para ganársela, la daba pan con miel. La maestra insistía una y otra vez a la niña para que le pidiera a su padre que se casara con ella. Pero Manruella era muy pequeña y no sabía cómo hacerlo. Un día la niña le dijo a su padre:

- La maestra quiere casarse contigo y me da pan con miel.

- Un día te darán pan con miel. Y yo ya estoy bien tal como estoy- Le contestó él.

Pero la maestra y la niña siguieron insistiendo hasta que el padre accedió y se casaron.

La maestra tenía dos hijas, pero todos los trabajos pesados eran para Manruella. Un día hicieron la matanza del cerdo y a ella le tocó coger el cubo con los intestinos y un cuchillo e ir a lavarlos a la acequia. Se le cayó todo y el agua se lo llevó. Manruella fue corriendo detrás y encontró a unos segadores:

- Que Dios les dé buena siega. ¿Han visto pasar un cubo, un cuchillo y unos intestinos?- Les preguntó.

- Pregúntaselo a los trilladores que están más abajo.- Cuando la niña encontró a los trilladores y les preguntó:

-Que Dios les dé buena trilla. ¿Han visto pasar un cubo, un cuchillo y unos intestinos?-

-Pregúntaselo a la abuela que está allí cerca. Manruella se dirigió a la anciana:

-Buena abuela, que Dios le dé buena vejez. ¿Ha visto pasar un cubo, un cuchillo y unos intestinos?

- Sí, aquí los tengo. Mira lo que llevo en la cabeza.

- Hilos de oro y diamantes.

- Son para ti. Si oyes rebuznar al burro, gírate de espaldas y si oyes cantar al gallo gírate de cara.- Le dijo la mujer.

Quando cantó el gallo, Manruella se giró de cara y le salió una preciosa estrella en la frente que la hacía parecer un hada. Cuando rebuznó el burro, Manruella se giró de espaldas.

Al regresar a casa y verla tan hermosa, sus hermanastras le preguntaron de dónde venía y Manruella les explicó todo. Ellas, llenas de envidia, cogieron un cubo, un cuchillo y unos intestinos y se marcharon corriendo, peleándose por ver cuál de las dos llegaba antes. Tiraron los objetos a la acequia y corrieron detrás. Encontraron a los segadores y les dijeron:

-Que Dios les dé mala siega. Luego a los trilladores: -Que Dios les dé mala trilla. Y después a la anciana:

-Que Dios les dé mala vejez. ¿Tiene el cubo, el cuchillo y los intestinos?

- Sí, aquí los tengo. Mirad lo que llevo en la cabeza.

- ¡Garrapatas y pulgas!- Contestaron las hermanastras.

- Pues eso es lo que vais a tener. Si oís rebuznar al burro, giraos de espaldas y si oís cantar al gallo giraos de cara.- Les dijo la mujer.

Ellas, por llevarle la contraria a la abuela, lo hicieron al revés. Y, entonces les salió el culo del burro en la frente. ¡Estaban horribles!

Cuando murió el padre de Manruella, la madrastra y sus hijas despidieron a todos los criados. ¿Para qué los querían si ya tenían a Manruella?

El rey tenía un hijo y quería encontrarle esposa. Así que publicó un bando pidiendo a todas las jóvenes casaderas que acudieran a un baile al Palacio.

Manruella tuvo que hacer los vestidos de sus hermanastras y no tuvo tiempo para hacerse el suyo. La pobrecilla se quedó llorando en casa sin poder ir al baile. Pero, de pronto, se apareció su hada madrina y transformó su vestido en uno maravilloso, una calabaza en una carroza, los ratones en caballos y unos escarabajos en cocheros.

- Pero tienes que volver a casa antes de las doce de la noche. Porque a esa hora el encanto se deshará. Le advirtió el hada a Manruella.

En el baile de Palacio el príncipe estaba muy aburrido: ninguna de las chicas le gustaba...

Hasta que apareció ella y le dejó prendado al instante. Bailaron sin parar y se sentaron juntos en el banquete. Les sirvieron higos, crepes, huevos y borrajitas. Pero cuando eran casi las doce... Manruella se levantó y se fue corriendo para llegar a casa antes de la medianoche.

Cuando las hermanastras regresaron quisieron explicarle todo lo que había pasado en la fiesta del príncipe:

- Ha estado maravillosamente bien. Nos hemos divertido mucho. Una princesa bellísima ha estado bailando con el príncipe.

- Quizás sí, quizás, no: ésta pudiera ser yo. Las hermanastras se burlaron cruelmente de ella y quisieron ridiculizarla.

Al día siguiente debía volver a Palacio. El hada madrina le hizo un vestido de pájaros que dejó a todos boquiabiertos. Al tercer día, un vestido de campanillas con el que estaba preciosa. El príncipe la esperaba y le ayudó a bajar de la carroza. Pero al marcharse corriendo porque iban a ser las doce, Manruella perdió un zapato. Tal como le había anunciado el hada, al llegar la medianoche el vestido se deshacía y todo volvía a ser normal.

Cuando las hermanastras regresaron quisieron explicarle todo lo que había sucedido en la fiesta del príncipe y ella contestó:

- Quizás sí, quizás, no: ésta pudiera ser yo. Al día siguiente el príncipe pasó por todas las casas para probar el zapato a todas las chicas casaderas. Pero a ninguna de ellas le iba bien. Entonces apareció Manruella con el otro zapato en la mano. El príncipe se lo probó y quedó muy contento de encontrar a la joven de la que se había enamorado totalmente.

Se casó con ella y mandó desterrar a la madrastra y a las hermanastras de las que nunca más se supo nada.

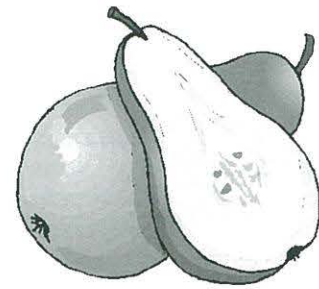
CONTES D'ANDREA, LA BESÀVIA DE VICENTA CALDUCH

La maldición del gigante

Había una vez dos amigas que decidieron ir a comer peras al huerto de un gigante. Cuando una de ellas estaba subida al peral para cogerlas, salió el gigante y la cogió. La otra chica, muy asustada al verlo, echó a correr y huyó rápidamente de aquel lugar. El gigante encerró a la chica que había cogido en una torre que solamente tenía una ventana. No tenía puerta, ni tampoco escaleras.

Encerrados en la torre con la joven había un gato, un perro y un mono a los que no les faltaba de nada.

Un día pasó por delante de la torre un joven montado en un caballo, y, cuando vio a la chica asomada a la ventana se quedó prendado de sus encantos. A partir de aquel día él pasaba todos los días por allí para verla. Y ella le decía siempre:

-Vete de aquí que el gigante podría verte y se enfadaría mucho.

Un día el joven cogió una cuerda e hizo con ella una escalera que le permitió subir a la torre en la que estaba encerrada la chica que él amaba tanto.

- Dile al gigante que te deje marchar- Le dijo. Pero ella le contestó:

- El gigante se porta siempre muy bien conmigo. Solo le pediré que me deje pasear por el jardín.

TRABALENGUAS / EMBARBUSSAMENTS

A vore qui s'atreveix a dir tot això!

Un plat pla ple de pebre negre està

El cielo está enladrillado. ¿Quién lo desenladrillará?
El desenladrillador que lo desenladrille buen desenladrillador será

Pablito se clavó un clavito. ¿Qué clavito se clavó Pablito?

Plou poc, però plou prou per al poc que plou-

En cap cap cap el que cap en aquest cap

Setze jutges d'un jutjat mengen fetge d'un penjat

Tres tristes tigras comen trigo de un trigal

Mesos gener/març

Serie Básica

Fecha de emisión: 2 y 22 de enero de 2008.

Procedimiento de impresión: Huecograbado.

Papel: Estucado, engomado y fosforescente.

Tamaño de los sellos: 24,8 x 28,8 mm.

Valores postales: 0,01; 0,02; 0,05; 0,10; 0,31; 0,60; 0,78 y 2,60 euros.

Tirada: Ilimitada.

Vuit nous segells que reproduïxen l'efigie actualitzada del rei Joan Carles I, en un primer pla més curt, passen a formar part de la sèrie bàsica. La corona reial, a l'angle superior esquerre, i el valor facial, a l'inferior dret, estan calats en color or.

Diarios centenarios. La Voz de Avilés

Fecha de emisión: 30 de enero de 2008.

Procedimiento de impresión: Huecograbado.

Papel: Estucado, engomado y fosforescente.

Tamaño del sello: 40,9 x 28,8 mm.

Valor postal: 0,31 euros.

Tirada: 1 millón.

El 30 de gener es va posar en circulació un segell de correus corresponent a la sèrie denominada Diarios Centenarios, dedicat a La Voz de Avilés.

La Voz de Avilés, que va néixer com empresa familiar el 26 de gener de 1908, forma part avui d'un dels grups més importants de comunicació del nostre país, sense perdre l'esperit amb el que va néixer, de servei a Avilés i a la seva comarca.

Ciencias de la Tierra y el Universo

Fecha de emisión: 4 de febrero de 2008.

Procedimiento de impresión: Offset.

Papel: Autoadhesivo, fosforescente.

Tamaño de los sellos: 40,9 x 28,8 mm.

Valor postal: 0,78 y 2,60 euros.

Tirada: Ilimitada.

Dintre de la sèrie Ciències de la Terra i l'Univers, s'emetran dos segells de correus autoadhesius denominats respectivament Any Polar Internacional i Any Internacional del planeta Terra.

El segell de 0,78 euros, està dedicat a l'Any Polar Internacional. Es tracta d'un gran programa internacional d'investigació científica coordinada, interdisciplinària i amb un marcat interès en potenciar les observacions en les zones polars del planeta (Antàrtic i Àrtic). Compta amb el suport de 60 països i més de 200 projectes d'investigació en els camps de la física i la biologia.

El segell de 2,60 euros, està dedicat a l'Any Internacional del Planeta Terra. Per iniciativa de la UNESCO i de la Unió Internacional de Ciències Geològiques, l'Assemblea General de les Nacions Unides ha declarat 2008 Any Internacional del Planeta Terra. L'objectiu principal d'aquesta iniciativa es demostrar com les Ciències de la Terra (Geologia, Geografia; Geofísica, Geomorfologia, Vulcanologia, Meteorologia i Hidrologia) poden ajudar a les futures generacions al coneixement i conservació del planeta.

Contra la violencia de género

Fecha de emisión: 11 de febrero de 2008.

Procedimiento de impresión: Offset.

Papel: Autoadhesivo y fosforescente.

Tamaño del sello: 40,9 x 28,8 mm.

Valor postal: 0,31 euros.

Tirada: Ilimitada.

La filatèlia s'uneix a la lluita contra els maltractaments a les dones amb l'emissió d'aquest segell autoadhesiu amb què es vol contribuir a eradicar la violència de gènere i a difondre el telèfon d'informació i ajuda a les dones maltractades, el 016. El toc d'atenció al conjunt de la societat apareix imprès al segell amb la inscripció: "Si saps que es cometem maltractaments, no els consentis, truca al 016".

per Vicent Guimerà Sales

PASTISSETS DE CABELL D'ÀNGEL

Elaboració:

Agafem un ribell i barrejarem tots els ingredients menys la farina, que l'anirem afegint poc a poc fins que la pasta no s'enganxe a les mans. A continuació agafarem un pressic i li donarem forma de bola en dos papers d'estressa rodons. Ho ficarem al mig dels dos papers i ho xafarem. Llavors, al centre de la massa aplanada li ficarem lo cabell d'àngel i en l'ajuda de l'altre paper lo doblarem donant-li forma de cresta. Per acabar li farem una senefa per a tancar lo pastisset. Estos se fiquen al damunt de les llandes i, a continuació, s'empolvora en una mica de sucre. Quan estos surten del forn s'afegeix més sucre.

Ingredients:

- 4 mides d'oli
- 1 mida d'anís
- 1 mida d'aiguarent
- 1 mida de sucre
- Farina (la que sigue necessària)

Racó poètic

De l'epistolari a Germà Canalda

Vora les aigües calres, remoroses,
que enmig dels roquissers solius ressonen,
fugen, Germà, les penes més afroses
i les tristors més denses es difonen.
Oh, els floquets menuts d'escuma blanca
besant els còdols llisos del torrent!
Mirant-ho penso: res, amic, no em manca
i cau mon cor en dolç defalliment.
La nostra vida corre amb la frisança
del riu que el repòs cerca de la mar;
per passar-la, però, sense recança,
cal que no se'ns emporti el cec atzar.
Si un exemple de vida em demanessis,
et donaria aquest del flum sonor;
series benaurat, si l'aprenguessis,
i hauries sempre joia i bon humor.
Veus l'aigua transparent de la reclosa?
Allí el prest riu del seu camí reposa
i hi aboca el cel la seva resplendor.

Veus aquella gran roca solitària
que impedir el pas de la corrent voldria?
Però les nimfes són intel·ligents
i enemigues de qualsevol barbàrie:
no s'airen amb fúria impia,
ans la besen i abracen complaents,
passant així com astutes serpents.
Si la prosperitat somriu, la vida
frueix, amic Germà, senzillament;
però, si obstacles trobes forts a mida
que va passant la fuga dels teus anys,
no et prengui la tristesa desmarrida,
cerca sempre els més lúcids viarans
i al rostre no tindràs mai esculpida
la imatge ombrívola dels desenganys.

MIQUEL QUEROL
Ulldecona, estiu de 1937

COL·LECCIONISME

Secció Filatèlica

Árboles monumentales
Fecha de emisión: 18 de febrero 2008.
Procedimiento de impresión: Huecograbado.
Papel: Estucado, engomado y fosforescente.
Tamaño del sello: 28,8 x 40,9 mm.
Valor postal: 2,44 euros.
Tirada: Ilimitada.

El 18 de febrer es va emetre un segell de correus de la sèrie Arbres monumentals dedicat a l'Àlber negre d'Horcajuelo. Aquest esvelt i centenari exemplar conegut popularment com a xop o àlber es troba pels voltants d'Horcajuelo, en el municipi de Brabos. Té un perímetre de tronc en la base de 5,20 metres que ràpidament es divideix en tres troncs principals que poden arribar fins 2,72 metres de perímetre de tronc que puguen en forma d'una única copa que arriba als 26 metres d'altura i 6,80 metres de diàmetre.

Expo Zaragoza 2008
Fecha de emisión: 22 de febrero de 2008.
Procedimiento de impresión: Offset.
Papel: Autoadhesivo y fosforescente.
Tamaño del sello: 40,9 x 28,8 mm.
Valor postal: 0,31 euros.
Tirada: Ilimitada.

L'Exposició Internacional Expo Zaragoza 2008 tindrà lloc en Zaragoza del 14 de juny al 14 de setembre de 2008, baix el lema "Aigua i desenvolupament sostenible". Amb aquest motiu el 22 de febrer s'ha emès un segell de correus que reproduïx les imàgens del Pabelló Pont i la Torre de l'Aigua, a més del logo de l'exposició.

Valores cívicos
Fecha de emisión: 29 de febrero de 2008.
Procedimiento de impresión: Huecograbado.
Papel: Estucado, engomado y fosforescente.
Tamaño de los sellos: 40,9 x 28,8 mm.
Valor postal: 0,31; 0,39 y 0,43 euros.
Tirada: 1,5 millones.

S'han posat en circulació una sèrie de tres segells de correus denominada Valores Cívicos.

El segell de 0,31 euros està dedicat a la lluita Contra l'Explotació Infantil. Avui dia en el món hi ha més de 200 milions de nens i nenes obligats a treballar. Són nens i nenes a qui el treball priva de la seva infància i dignitat, impeding el seu desenvolupament físic i mental.

El segell de 0,39 euros està dedicat a la Solidaritat Intergeneracional. La Segona Assemblea sobre l'Envel·liment convocada per les Nacions Unides en Madrid, en abril de 2002, va reconèixer la necessitat d'alentir i enfortir les relacions solidàries entre generacions, desenvolupant programes intergeneracionals, que tinguin present les necessitats particulars dels majors i els més joves.

El segell de 0,43 euros està dedicat a la Diversitat Cultural, una de les preocupacions permanents de la UNESCO des de la seva creació. En 2001 els estats membres de la UNESCO van adoptar per unanimitat la Declaració Universal sobre la Diversitat Cultural, amb la finalitat de preservar la diversitat cultural en tota la seva varietat i vitalitat.

Arqueología
Fecha de emisión: 3 de marzo de 2008.
Procedimiento de impresión: Huecograbado.
Papel: Estucado, engomado y fosforescente.
Tamaño de los sellos: 40,9 x 28,8 mm.
Valor postal: 0,31 euros cada uno (2).
Tirada: 1 millón.

La sèrie Arqueologia consta de dos segells dedicats respectivament, a la Bicha de Balazote i a l'Antiga Sexi (Almunyècar).

